

lems (Rimestad) daværende Venner og Forgængere uagtet det var Nationalliberalismens Blomst, der den Gang herskede her, tog den seil af, hvad Rigsretten vilde, og alle de 7 Ministre blende fuldstændig friskendte. Men var der da Nogen her i Thinget, som derefter sagde, at det var en partift Dom, som var affagt. Der var Loneangivere, som vare misfornøiede med denne Dom, og som i deres Harmte toge Anledning til at indbringe et Forslag om en lille Ministeransvarlighedslov, en saadan, som man kunde have brugt, hvis man vilde have opnaaet at faae en anden Dom; men jeg tror ikke, at Nogen betragtede den daværende Rigsret for partift, fordi den gik mod Folkethinget. Der var en anden politift Luftning i Rigsretten, end der dengang var i Rigsdagen, det er Noget, som man maa finde sig i i politiftte Sager, og derfor, om end denne Sag, hvis den kommer for Rigsretten, skulde falde ud til Frisindelse, da vil jeg ikke optæste nogen Anke derover, men jeg forbeholder mig alligevel at tro, at disse Mænd have overskredet deres Competence. Jeg hævder, at Anklagemagten, som er given til Folkethinget, er et nødvendigt Middel til at værge om Folkethingets Selvstændighed. Jeg tror, at en Ministeranklage mod egenmægtig Ministerfærd af og til har sit store Gode, selv om Sagen tabes. Alle disse Beklagelser over uberettiget Stiltale, saaledes som den ærede fjøbenhavnste Rigsdagsmand (Rimestad) kom frem med, have efter min Mening ikke Meget paa sig. Den ærede Rigsdagsmand kan dog ikke forlange, at vi paa den modsatte Side skulle underordne os hans Mening om, hvad Rigsretten vil dømmes. Derjom der kun hvert 22de Aar gives Brug af Anklagemagten, siger jeg, at Folkethinget handler moderat og besindig. Men ere vi da gaade frem med Overilelse her i denne Sag? Hæve vi ikke haat Sagen for her i Thinget i 2 à 3 Aar og undersøgt den grundig? Og Alle vi i Flertallet ere dernæst komne til den Overbevisning efter gjen-tagne Drøftelser, at disse tre Ministres Handlemaade er mod Forsætningen. I Statsrevisionen, som er det grundlovmæssige Middel, der skal bringe Lys i en saadan Sag, har der jo i Grunden ikke været nogen Afvigelse mellem alle 4 Statsrevisorer om, at Minister Krieger har opfattet sin Stilling urigtig. Ogsaa den Statsrevisor, som dissenterede noget, har i alt Besentligt sluttet sig til Statsrevisionens Flertal om det Uforvarlige i Ministerens Fremfærd. Naar Folkethinget har Statsrevisionen paa sin Side og der staar et overveiende stort Flertal paa den Side, der vil gjøre Ansvar gjældende og beslutte Anklage, tror jeg, at vi trostigt kunne overlade denne Sag til Efterverdenens Dom.

Rimestad: Hvad det ærede Medlem nu sagde, giver mig ikke Anledning til yderligere Bemærkninger end dem, jeg tidligere er fremkommen

med, kun skal jeg sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke burde have underlagt min Opfattelse af denne Sag, mine Udtalelser derom, personlige Grunde, ikke burde være gaaet ud fra, at jeg lod mig lede heri af det personlige Venstskab, den personlige Høiagtelse, som jeg ganske vist nærer for nogle af de Anklagede; thi det ærede Medlem maa se, at han derved giver mig Ret til at vende det om og sige til ham og dem, der ellers stemme som han, at de lade sig lede af personlig Uvillie mod de Paagjældende. Jeg skal kun tilspøie et Par Ord til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Jeg tror, at han gjorde sine ærede Meningsfæller Uret, naar han før fremhævede det som et Punkt, der aldeles var undgaaet Opmærksomheden under de tidligere Behandlinger, som denne Sag har været Gjenstand for her, at der fandtes en Klausul i Kontrakten, som aabnede en Mulighed for, at den paagjældende Kirke, naar den var fuldstørt, ikke blev Statens undskrankede Eiendom, men at muligvis en særegen Raadighed derover kunde blive forbeholdt Andre. Jeg tror, at det ærede Medlem tager ganske feil, naar han tror, at dette Punkt tidligere er overset, det er vistnok fuldt vel set af alle dem, som have talt fra den Side, som det ærede Medlem tilhører. Men de ærede Medlemmer have heller ikke overset, at det skal være en Disposition, der er godkjendt af Finantsministeren, der skal foreligge for, at der kan ske noget Saadant som det, at Kirken skal blive undbragen Statens fulde Raadighed, og det er altsaa klart, at det ikke vil kunne ske udenfor det Omraade, som Finantsministerens Myndighed forfatningsmæssig har, udover det Omraade, som hans Myndighed strækker sig til, vil han ved Godkendelsen af eventuelle Dispositioner ikke kunne gaa uden Rigsdagens Samtykke. Det er indlysende, og dette maa jo være en fuldkommen tilstræffelig Beroligelse lige over for denne Sag. (Munterhed). Ja, det glæder mig, at de Herrer finde Dem saa beroligede, at de allerede kunne hengive Dem til Munterhed. Men naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) syntes at ville antyde, at der allerede forelaa en saadan Disposition, og at den skulde ligge — jeg veed ikke, om det var — i Rietgens Chatol eller i Finantsministerens Chatol og altsaa maatte være godkjendt af Finantsministeren, thi ellers havde den jo ingen Betydning, saa maa jeg dertil sige, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem er berettiget til at opstille en saadan Paastand, at, fordi det ikke bliver modsagt, vil han betragte det som indrømmet, at der ligger en saadan Disposition i Rietgens Chatol. Jeg kan forsikre ham om, at jeg har ikke nogen Anelse om, hvad der ligger i Rietgens Chatol, og jeg ser mig altsaa aldeles ikke istand til at benægte, hvad for Dispositioner der kunne ligge i det nævnte Chatol, og lige saa